

[Estrup]

længe har efterlyst, og som vi var flere der var kede af at vi måtte opgive her for et års tid siden, nemlig kontantlåne.

Hvis vi skal i gang med at indføre en ny lånekonstruktion, ville det dog være mere fornuftigt, at vi samtidig fik løst problemet med kontantlån, i stedet for at vi skal vende tilbage til det spørgsmål om ganske kort tid. Jeg synes, ministeren skulle overveje, om det ikke var muligt at klare de to problemer på én gang.

Som et tredje problem vil jeg nævne spørgsmålet om at gå fra de 90 pct. til de 80 pct. med hensyn til om- og tilbygninger. Ud fra det samme beskæftigelsesargument, som jeg fremførte før, synes vi, det er rimeligere at fastholde de 90 pct., sådan som man f.eks. gør for andelsboliger på dette område.

Som et sidste problem vil jeg nævne spørgsmålet om overgangsregler. Der har været nævnt adskillige eksempler over for mig på folk, som allerede har købt et nyt hus og dermed kan se frem til virkningen af vores lovgivning her på huspriserne. Det gør de ikke med stor glæde. Det kan man ikke undre sig over. Dernæst skal de også se frem til en finansiering, som er væsentlig tungere end den, de havde regnet med.

Jeg synes, vi bør prøve på at lave nogle overgangsregler, som ikke sætter folk i en så urimelig knibe, som man gør, hvis man rammer lige præcis ind dér, hvor de står midt i hushandelen.

Jeg vil afslutningsvis sige, at vi kan tilslutte os sigtet med disse to lovforslag, men vi mener nok, at der er nogle ting i forslagene, som endnu ikke er på plads.

Arne Bjerregaard (KRF):

Vi kan i Kristeligt Folkeparti tilslutte os de fremsatte lovforslag. Jeg har før i dag fremført nødvendigheden af en bedre styring af byggeaktiviteten. En vis opbremsning mener jeg stadig væk er nødvendig, og jeg vil mene, at dette vil give en vis opbremsning, i alt fald i en overgangsperiode.

Jeg er derfor ikke i tvivl om, at det vil have en virkning på renten, så den, alt andet lige, vil gå ned. Hvis man så ikke har denne afgift på de 20 pct., vil man, hvis renten skulle falde f.eks. 2½ pct., komme ud i det dilemma, at det faktisk ville blive billigere at begynde i et nyt hus, end det er i dag. Det

mener jeg ikke er nødvendigt og heller ikke hensigtsmæssigt i den nuværende situation, fordi jeg ikke mener, at aktiviteten på dette område skal øges.

Jeg er enig med de Radikale i, at der er nogle overgangsproblemer. Dem har vi vel alle sammen fået præsenteret nogle af i disse dage af dem, der står midt i en hushandel og ikke har fået det bekræftet, og specielt af dem, der har købt et nyt hus uden at have fået det finansieret og nu står med to huse. De står i en alvorlig økonomisk situation.

Derfor kunne jeg ønske, at vi i udvalget kunne finde ud af, hvorledes vi hjælper personer, der på grund af den bratte skæring kommer i en særdeles uheldig økonomisk situation. Det må være muligt at løse problemerne for de få, det drejer sig om, for jeg har fornemmelsen af, at de fleste har set eller har læst dagspressen og fundet ud af, at der ville ske noget, og så har holdt sig tilbage med hensyn til hushandel.

Der er en anden ting, jeg også er enig med de Radikale i. Det er i nr. L 12 med hensyn til § 1. Det er for mig at se en særdeles stram paragraf, som nok kan virke mere hæmmende, end rimeligt er, på områder, hvor vi ikke ønskede at hæmme udlån. Derfor kunne vi ønske os, at vi så lidt nærmere på § 1, om ikke der var en mulighed for at opløde denne paragraf. Jeg kan i visse situationer se nødvendigheden af den, men den er et markant indgreb i den frie ret, eller skal vi sige den liberale ret til udlån. Den låser folk og institutioner fast i en bestemt aftaleform, som ikke altid eller sjældent vil være hensigtsmæssig, specielt for erhvervsdrivende. Det var alt.

Pia Kjærsgard (FP):

Fremskridtspartiets holdning til realkreditloven har altid været den, at jo mindre indgreb og jo mindre restriktioner man bestemte i Folketinget, jo bedre marked ville der være, og jo større forståelse ville der være hos lønmodtagerne for, hvorledes de kunne prioritere deres ejendomme.

Fremskridtspartiet har i tråd med den opfattelse altid stemt for lempelser og mindre restriktioner i de mange, mange forslag, der har været til ændring af realkreditloven, siden Fremskridtspartiet kom i Folketinget i 1973. Modsætningsvis har vi derfor stemt